

॥ बौद्धिकात्मनिर्भरतायाः पथप्रदर्शकं शास्त्रं श्रीमद्भागवतम् ॥

मिहिर गिरिशभाई पण्ड्या

शोधच्छात्रः(Ph.D), भाषासाहित्यभवनम्, गुजरात युनिवर्सिटी.

दू.सं. - (+91) 8320590337, Email – mhrpandya.mp@gmail.com

॥ शोधसारः ॥ (ABSTRACTS)

विषयोऽस्ति “बौद्धिकात्मनिर्भरतायाः पथप्रदर्शकं शास्त्रं श्रीमद्भागवतम्” ॥ यतो हि लोके सर्वत्र दरिदृश्यमानः श्रीमद्भागवतमहापुराणस्य प्रभावः न केवलं वर्तमानस्थितावेवापि तु यदारभ्यास्य प्रथमं सत्रं सञ्जातं तदारभ्य तथावदेव लोके देशे च वर्तते । एवञ्च न केवलोऽयं प्रभावः जनमनोरञ्जनाय, अपि तु जनमनसि ततोऽप्यधिको प्रभावः दृश्यते । अतः चिन्तितोऽयं विषयः ॥

“अभ्यासात् प्राप्यते दृष्टिः कर्म सिद्धिप्रकाशिनी ।” इत्येवं प्रेरणावचः मनसि निधाय शोधपत्रलिखिष्यया मौलिकं चिन्तनं विधाय गुणात्मकः शोधप्रविधेः आश्रयणं कृतम् । येनायं शोधप्रविधिः मे मनसि सुदृष्टा सुस्पष्टा च भवेत् । अनेनात्र शोधपत्रे “समाजे लोके देशे च दृश्यमानः श्रीमद्भागवतमहापुराणस्य प्रभावः कीदृशः?” इति विषयः संगृहितः ।

॥ शोधपत्रे बिन्दवः ॥

बौद्धिकात्मनिर्भरतायाः फलोद्देश्यम् ॥

समाजे बौद्धिकात्मनिर्भरतायाः किमुद्देश्यम् ? किञ्च फलम् ? इतीमं विषयं चर्चिष्यते । यथा – “स्वातंत्र्यम्,स्वावलम्बनम् सद्ज्ञानप्राप्तिः” इति उद्देशप्राप्तये बौद्धिकात्मनिर्भरता मूले अस्ति । तथा सिद्धाः सप्तसिद्धयः ।

ताश्च -

- १) ज्ञानात्मको विकासः भवति ।
- २) समस्यायाः समाधानं लभते ।
- ३) परापेक्षा व्यपगता भवति ।
- ४) आत्मविश्वासस्य वृद्धिः भवति ।
- ५) अग्रणिर्भवति ।
- ६) दुर्लभं पदं लभते ।
- ७) पदप्राप्तेः संतोषः जायते ।

बौद्धिकात्मनिर्भरता प्राप्तये श्रीमद्भागवतपुराणस्य का भूमिका ?

“नैकेषु शास्त्रेषु बौद्धिकात्मनिर्भरताप्राप्तये श्रीमद्भागवतमहापुराणस्य का भूमिका? ” इति विषयस्य निरूपणार्थं चत्वारः इमे बिन्दवः ।

- १) भागवते कथाख्यानोपाख्यानादिषु दृग्गोचरीभूता बौद्धिकात्मनिर्भरता ॥
- २) भागवतपारायणेन प्रेरिता बौद्धिकात्मनिर्भरता ॥
- ३) भागवताध्ययनेन दृढा बौद्धिकात्मनिर्भरता ॥
- ४) भागवतपाकेन पक्वा बौद्धिकात्मनिर्भरतायाः माधुर्यम् ॥

॥ उपसंहृतिः ॥

शोधपत्रेणानेनेदं सिद्ध्यति यत् - - -

- ✓ सत्योपासनायै ज्ञानोपसनायै श्रीमद्भागवतमहापुराणप्रेरितः संकल्पितश्चायं मार्गः बौद्धिकात्मनिर्भरतायाः मार्ग एव ।
- ✓ श्रीमद्भागवतमहापुराणे वर्तमाना ज्ञानोपासनायाः बौद्धिकात्मनिर्भरतायाः संकल्पना सुस्पष्टतया दृग्गोचरी भूता जायते ।
- ✓ अद्यापि वर्तमान स्थितौ श्रीमद्भागवतपुराणमाध्यमेन तदुपासकमाध्यमेन च बौद्धिकात्मनिर्भरतायाः प्रचारः प्रसारश्च सर्वत्र जायते इति सिद्ध्यति ।
- ✓ बौद्धिकात्मनिर्भरतायाः श्रीमद्भागवतपुराणमाध्यमेनानेन संसिद्ध्यति इति मे दृढो विश्वासः।

॥ आधारभूतशब्दाः ॥

श्रीमद्भागवतमहापुराण , शास्त्रे बौद्धिकात्मनिर्भरता , आत्मनिर्भरता

॥ विषयोपस्थापनम् ॥

धवं मे माधवं वन्दे मेधावन्तं परं गुरुम् ।

धियं मे माधवीं कर्तृमारभे मधुरां गिरम् ॥१॥¹

१ ॥ प्रास्ताविकम् ॥

१.१ ॥ चित्तो विषयः ॥

¹ स्वनिर्मितपद्यम् क्रम - १ ।

विषयोऽस्ति “बौद्धिकात्मनिर्भरतायाः पथप्रदर्शकं शास्त्रं श्रीमद्भागवतम्” ॥ यतो हि लोके सर्वत्र दरिद्रश्रमणः श्रीमद्भागवतमहापुराणस्य प्रभावः न केवलं वर्तमानस्थितौ एव, अपि तु यदारभ्य अस्य प्रथमं सत्रं सञ्जातं तदारभ्य तथावदेव लोके देशे च वर्तते । एवञ्च न केवलोऽयं प्रभावः जनमनोरञ्जनाय, अपि तु जनमनसि ततोऽप्यधिको प्रभावः दृश्यते । अतः चिन्तितोऽयं विषयः ॥

१.२ ॥ शोधप्रविधिः ॥

“गुरुभिरुपदिष्टोऽहं कर्तव्योऽभ्यास आदरात् । अभ्यासात् प्राप्यते दृष्टिः कर्म सिद्धिप्रकाशनी ॥२॥”

इत्येवं प्रेरणावचः मनसि निधाय शोधपत्रलिखिष्यया मौलिकं चिन्तनं विधाय गुणात्मकः शोधप्रविधिः आश्रयणं कृतम् । येनायं शोधप्रविधिः मे मनसि सुदृढा सुस्पष्टा च भवेत् । अनेनात्र शोधपत्रे “समाजे लोके देशे च दृश्यमानः श्रीमद्भागवतमहापुराणस्य प्रभावः कीदृशः?” इति विषयः संगृहितः ।

१.३ ॥ शोधपत्रे बिन्दवः ॥

- १) प्रास्ताविकम् ॥
- २) बौद्धिकात्मनिर्भरतायाः फलोद्देश्यम् ॥
- २.१) ज्ञानात्मको विकासः भवति ।
- २.२) समस्यायाः समाधानं लभते ।
- २.३) परापेक्षा व्यपगता भवति ।
- २.४) आत्मविश्वासस्य वृद्धिः भवति ।
- २.५) अग्रणिर्भवति ।
- २.६) दुर्लभं पदं लभते ।
- २.७) पदप्राप्तेः संतोषः जायते ।
- ३) बौद्धिकात्मनिर्भरता प्राप्तये श्रीमद्भागवतपुराणस्य का भूमिका ?
- ३.१) भागवते कथाख्यानोपाख्यानादिषु दृग्गोचरीभूता बौद्धिकात्मनिर्भरता ॥
- ३.२) भागवतपारायणेन प्रेरिता बौद्धिकात्मनिर्भरता ॥
- ३.३) भागवताध्ययनेन दृढा बौद्धिकात्मनिर्भरता ॥
- ३.४) भागवतपाकेन पक्वा बौद्धिकात्मनिर्भरतायाः माधुर्यम् ॥
- ४) उपसंहृतिः ॥
- ❖ सन्दर्भग्रन्थसूचिः ॥
- ❖ परिचयः ॥

२ बौद्धिकात्मनिर्भरतायाः फलोद्देश्यम् ॥

“दुर्लभं भारते जन्म” इति कथनस्य मूलं तु भारतदेशोऽयं विश्वप्राचीनदेशेषु अन्यतमः । भारतवर्षस्य मूले उत भारतीयसंस्कृतेः मूले नैकानि तत्त्वानि सन्ति । तद्यथा मन्त्रदृष्टारः ऋषयः, नैकानि तीर्थस्थानानि, मन्दिराणि तथा च वैश्विकसाहित्ये आदर्शभूतं प्राचीनतमम् अस्माकं वाङ्मयसाहित्यम् । वाङ्मयसाहित्ये सत्येव अस्माकम् इयं संस्कृतिः प्राचीनसंस्कृतिषु अग्रिमा प्राचीनतमा च । अस्माकम् ऋग्वेदः प्राचीनसाहित्यस्य विश्वस्य च प्रथमः ग्रन्थः । वाङ्मयसाहित्यस्य कारणदेव अस्माकम् इयं संस्कृतिः शिरच्छत्ररूपेण राराजते । वाङ्मयसाहित्यस्य कारणदेव वयमिदानीं वैश्विकप्राचीनसंस्कृतेः प्रचारकरूपेण गौरनमनुभवामः । श्रीमतः वेदव्यासस्य योगदानेन सम्पूर्णः भारतः उन्नतशिरो भूत्वा विश्वं पश्यति । तादृशमनुत्तमं वाङ्मयसाहित्यमुपलभ्य गौरवान्विताः वयम् । एतादृशस्य वाङ्मयसाहित्यस्योपरि आदिकालादारभ्य अद्यापि पर्यन्तं बहुविधं चिन्तनं लेखनञ्च जातम् । समये समये च विविधाः आचार्याः पवित्रां भारतभूमिं स्वजीवनमर्पयित्वा वाङ्मयसाहित्यस्य रक्षणमकुर्वन् । एतादृशानां महापुरुषाणां बलिदानेन वेदोपनिषत्साहित्यम् अद्यापि पर्यन्तं सुरक्षितं समुपलब्धञ्च वर्तते । कृतज्ञाः वयं यत् एतादृश्यां ज्ञानगङ्गायां स्नातुमवसरो लब्धः । किं च कारणं स्यात् यत्र ज्ञानगङ्गायाः संरक्षणार्थं विकासार्थं च महापुरुषैः स्वकीयं सम्पूर्णं जीवनं समर्पितम् ? किं वा खलु दुष्टं तत्र दीर्घदर्शिभिः ? को वा हेतुः तेषां “ यत् ज्ञानगङ्गायाः प्रवाहः अविच्छिनो भूयात् ” इति विचारणे । एतादृशानां नैकानां प्रश्नानां समाधाने एका उक्तिः दृग्गोचरी भूयते । “ भारतस्य प्रतिष्ठे द्वे संस्कृतः संस्कृतिः तथा । ”^३ अस्याः अभिप्रायोस्तु “ ज्ञानगङ्गायाः रक्षणेन भारतस्य रक्षा ” इत्यस्ति । अपि च “ तस्मान्मूलं यत्नतो रक्षणीयं छिन्ने मूले नैव शाखा न पत्रम् । ”^४ इत्यपि सूक्तिः मूलस्य संरक्षणार्थम् अस्मान् प्रेरयति । यतो हि भारतस्य प्रतिष्ठायाम् एव अस्माकं प्रतिष्ठा सा च ज्ञानगङ्गायाः सकाशादेव आगच्छति ।

इत्यस्मादेव कारणात् मन्येऽहं यत् “ विना शास्त्रं बौद्धिकात्मनिर्भरतायाः कल्पना एव व्यथायं ” । अपि च लोके दृश्यमाना बौद्धिकात्मनिर्भरता शास्त्रादेव प्रवर्तिता प्रवर्धिता च । एवञ्च शास्त्राधारिता बौद्धिकात्मनिर्भरतायाः एव उद्देशः स्वाश्रयीवृत्तिः, स्वावलम्बनवृत्तिः, स्वातंत्र्यस्य भावः, मुक्तेः भावः इत्यादिकम् अस्ति । तथैव प्राप्ता इमे सप्तफलसिद्धयः ।

- २.१) ज्ञानात्मको विकासः भवति ।
- २.२) समस्यायाः समाधानं लभते ।
- २.३) परापेक्षा व्यपगता भवति ।
- २.४) आत्मविश्वासस्य वृद्धिः भवति ।
- २.५) अग्रणिः भवति ।

^२ मे गुरुभिरुपदिष्टम् ; स्वनिर्मितपद्यम् क्रम - २ ।

^३ प्रचलिता उक्तिः ॥

^४ प्रचलितं पद्यम् चाणक्यनीतिः (१०/१३) ॥

२.६) दुर्लभं पदं लभते ।

२.७) पदप्राप्तेः संतोषः जायते ।⁵

वस्तुतस्तु वयं जानाम एव यत् " यः / या ज्ञानवान् / ज्ञानयती सः / सा विचारवान् / विचारवती अपि । यः / या विचारवान् / विचारवती सः / सा प्रत्येकस्य विघ्नस्य प्रत्येकायाः समस्यायाः निवारणे प्रयत्नरतः / प्रयत्नरता भवति । तेन च "कृते प्रयत्ने किं न लभते"⁶ अर्थात् समस्यायाः समाधानम् अवश्यं प्राप्नोत्येव । सति समाधाने आत्मविश्वासः अभिवृद्ध्यते । अभिवृद्धे च आत्मविश्वासे सः / सा यत्किमपि कार्ये अग्रेसरो / अग्रेसरा भूत्वा अन्यदपि कार्यं सम्पादयति । तेन च लोके देशे च वाञ्छितं पदम् प्राप्नोति । अपि च ज्ञानेन सः / सा ससंतोष जीवन् यापयति । इत्येव कल्पिता दृष्टा च बौद्धिकात्मनिर्भरतायाः सप्तसिद्धयः ।⁷

३ बौद्धिकात्मनिर्भरता प्राप्तये श्रीमद्भागवतपुराणस्य का भूमिका ?

धर्मार्थकाममोक्षाख्यः चतुर्विधपुरुषार्थसाधिका अस्माकम् इयं परम्परा " ऋते ज्ञानान् मुक्ति " ; " शास्त्रयोनित्वात्⁸ " इति सूत्राणां प्रथमं प्रतिपादनं करोति । तेन सुस्पष्टं प्रतिभाति यत् विना ज्ञानं विना शास्त्रं न किमपि कर्तुं प्रभावामः वयम् । अतस्तत्र " शास्त्राणां का आवश्यकता " इति स्पष्टतया ज्ञातुं शक्नुमः । अपि च ज्ञानपरम्परायाः विषय वा शास्त्राणां विषये यदा यदा वैश्विकफलके चर्चा जाता तदा तदा भारतीयज्ञानपरम्परायाः भारतीयशास्त्राणाञ्च स्थानं विशिष्टमेवासीत् ; अस्ति भविष्यति च । कारणमत्र यदा अन्यत्र विश्वे केवलं उदरपूर्णाथमेव जीवन्तः आसन् तदा अस्माकं ज्ञानपरम्परायाः सनातनसंस्कृतेः भास्करसदृशी भाः वैश्विकगणे विभ्राजमानास्सन् विविधेषु क्षेत्रेषु ज्ञानप्रकाशवती आसीत् ।

यथा वा आयुर्वेदे शल्यचिकित्सा भवतु अङ्गपरिवर्तनचिकित्सा वा भवतु । धनुर्वेदे शास्त्राणां प्रयोगो वा भवतु । निर्माणकार्ये भवननिर्माणो वा स्यात् । गृह – नगर – आदि निर्माणो वा भवतु । कृषिकार्ये नैकविधाः पद्धतयः भवन्तु वा जलसंरक्षणाय नैके प्रविधयो वा भवन्तु ।

यातायातस्य साधननिर्माणे जल – स्थल – वायु – अन्तरिक्ष – यानानि वा भवन्तु । अपि च धातुविज्ञाने , रसायनविज्ञाने , खगोलीयविज्ञाने , भूगोलीयविज्ञाने , दूरसंचारक्षेत्रे , भाषाविज्ञाने कीयन्त्यपि कृता गणना अत्राल्पा एव ।

एतादृशी ज्ञानपरंपरा भगवतः वेदनारायणस्य कृपयैव । तत्रापि परिपक्वफलरूपेण राजते श्रीमद्भागवतमहापुराणम् अपि च लोके श्रीमद्भागवतमहापुराणस्य महान् आदरः ।⁹ रामायण – महाभारतसदृशं स्थानं अस्य शास्त्रस्य ।

तथा च ज्ञानिजनेष्वपि उक्तिः प्रचलिता यत् " विद्यावतां भागवते परीक्षा "¹⁰ । अनेनैव ज्ञायते यत् बौद्धिकात्मनिर्भरतायाः मूले ज्ञानम् ; तच्च ज्ञानं शास्त्रे निहितम् ; मणिमयमण्डिते शास्त्रमुकुटे मयूरपिच्छमिव राराजते श्रीमद्भागवतमहापुराणम् ।

"नैकेषु शास्त्रेषु बौद्धिकात्मनिर्भरता प्राप्तये श्रीमद्भागवतमहापुराणस्य का भूमिका ? " इति विषयस्य निरूपणार्थं चत्वारः इमे बिंदवः ।

३.१ भागवते कथाख्यानोपाख्यानादिषु दृग्गोचरीभूता बौद्धिकात्मनिर्भरता ॥

दशलक्षणोपेतं इदं पुराणं¹¹ निगमकल्पतरोः गलितं फलमस्ति¹² । अतोऽस्य कथाख्यानोपाख्यानादिषु ज्ञानोपार्जकमस्ति । तत्र च नारदमहर्षेः पूर्वजन्मवृत्तान्तं वा भवतु, परमभक्तस्य ध्रुवस्य ध्रुवपदप्राप्तिर्वा भवतु , महाराजस्य परिक्षितस्य मोक्षप्राप्तिर्वा भवतु तत्र सर्वत्र बौद्धिकात्मनिर्भरता दृग्गोचरी भूता जायते ।

यथा वा देवर्षिनारदस्य पूर्वजन्मवृत्तान्ते¹³, परमभक्तस्य ध्रुवस्य तपश्चरणे¹⁴, परमभक्तस्य प्रह्लादस्य निष्ठायां¹⁵, भगवतः वामनस्य त्रीविक्रमणे¹⁶, नन्दकिशोरस्य भगवतः श्रीकृष्णस्य क्रिडायां¹⁷ च बालकानां कृते ज्ञानानन्देन साकं बौद्धिकात्मनिर्भरतापि प्राप्यते ।

⁵ महापुरुषाणां गुरुणाञ्च व्याख्यात् गृहिता इमे बौद्धिकात्मनिर्भरतायाः सप्तसिद्धयः ।

⁶ अवनितलं पुनरवतीर्णा स्यात् - संस्कृतगीतस्था उक्तिः ।

⁷ महापुरुषाणां गुरुणाञ्च व्याख्यात् गृहिता इमे बौद्धिकात्मनिर्भरतायाः सप्तसिद्धयः ।

⁸ श्री बादरायणाभिधेय श्रीवेदव्यासमहर्षिप्रणीतानि श्री ब्रह्मसूत्राणि १/१/३ ।

⁹ निगमकल्पतरोः गलितं फलम् श्रीमद्भागवतपुराणम् - १/१/३ ।

¹⁰ प्रचलिता सूक्तिः ॥

¹¹ सर्गोऽस्याथ विसर्गश्च वृत्ति रक्षान्तराणि च ।

वंशो वंशानुचरितं संस्था हेतुरुपाश्रयः ॥

दशभिलक्षणैर्युक्तं पुराणं तद्विदो विदुः ।

केचित् पञ्चविधं ब्रह्मन् महदल्पव्यवस्थया ॥ श्रीमद्भागवतपुराणम् - १२/७/९-१०

¹² निगमकल्पतरोः गलितं फलम् श्रीमद्भागवतपुराणम् - १/१/३ ।

¹³ श्रीमद्भागवतपुराणम् – स्कन्ध १ / अध्याय – ५, ६

¹⁴ श्रीमद्भागवतपुराणम् – स्कन्ध ४ / अध्याय – ८

¹⁵ श्रीमद्भागवतपुराणम् – स्कन्ध ७ / अध्याय – ३-१०

¹⁶ श्रीमद्भागवतपुराणम् – स्कन्ध ८ / अध्याय – १६-२४

¹⁷ श्रीमद्भागवतपुराणम् – स्कन्ध १०

अथ च युवकाणां कृते तु राज्ञः परिक्षितस्य¹⁸, राज्ञः ययाते¹⁹, राज्ञः अम्बरिषस्य²⁰, नाभागस्य²¹, बलिमहाराजस्य²², भगवदवतारस्य पृथो²³, वृत्रासुरस्य²⁴, राज्ञः प्रियव्रतस्य²⁵, कर्दममहर्षेः²⁶, दधिचमहर्षेः²⁷ तत्तत् कथाख्यानोपाख्यानादिषु स्वाभाविकं ज्ञानं निहितमस्ति । तेन च युवा प्रेरितः सन् बौद्धिकात्मनिर्भरो भवति । अपि च नारीरत्नेषु देवहूती²⁸, कुन्ति²⁹, उत्तरा, माता पार्वती³⁰, दिति³¹, अदिति³² इत्येतासां सन्ति नैकाः कथाः यया स्त्रीणामपि ज्ञानप्राप्तिः सन् बौद्धिकात्मनिर्भरा भवति । महर्षिव्यासः, शौनकादयश्च स्वप्रवृत्त्या ज्ञानिजनेभ्यः कृते “ ज्ञानाय सततं प्रयत्नरतः भवतु ” इति प्रेरयति । एतेनैव ज्ञायते यत् श्रीमद्भागवतमहापुराणे प्रतिपदं प्रतिपद्यं च परं सत्यस्य उपासना एव दृश्यते यश्च बौद्धिकात्मनिर्भरतायाः मूलं वर्तते ।

३.२

भागवतपारायणेन प्रेरिता बौद्धिकात्मनिर्भरता ॥

सामान्यतः लोके दृश्यते “ वादे वादे जायते तत्त्वबोधः ”³³ । तेन ज्ञायते यज्ज्ञानोपार्जनस्य नैकविधेषु मार्गेषु एकः संवादरूपो मार्गः । यः भागवतपारायणेनापि जायते । किञ्चात्र समाजे भागवतपारायणस्य महान्नादरः दृश्यते । तेन कारणेन प्रेरिता बौद्धिकात्मनिर्भरता ।

विषयस्यास्य उपस्थापने कारणमत्र अस्माकम् इयं पारायणपद्धतिः एव । यया पद्धत्या सनातनीयसंस्कृतेः शास्त्रेषु निहितं यज्ज्ञानं तत् अद्यापि पर्यन्तं जनमनसि प्रवर्तमानं प्रवर्धमानं च दृश्यते । पारायणविधौ अखण्डपारायणादारभ्य नैकाः पद्धतः वर्तन्ते । तेने च जायमानं ज्ञानमेव फलम् । तदेव बौद्धिकात्मनिर्भरता प्राप्तये मूलमस्ति ।

कयारीत्या ज्ञानं भवति ? इति चेत् यः कोऽपि जनः कथायामुपविष्टः सन् सावधानेन कथां श्रुणोति, सः अवश्यमेव अन्तर्मुखः भूत्वा स्वात्मानं चिन्तयति ; तेन च तस्य तत्र तत्र कृताः क्षतयः दृष्टिपथे आयाति । आगते च ज्ञाने तस्य निवारणार्थम् अवश्यं प्रयत्नरतः भवति ।

अपि च कथायां श्रुते प्रसङ्गे या का अपि जिज्ञासा भवेत्, चेत् तस्याः निवारणार्थं ज्ञानिजनः सम्मुखे एव वर्तते वक्त्ररूपेण तैः सह संलप्य जिज्ञासा शान्ता भवति ।

तेन च ज्ञानप्राप्तिः भवति । एभिः एव कारणैः ज्ञातुं शक्नुमः यत् अस्माकम् इयं पारायणपद्धतिरपि ज्ञानाय बौद्धिकात्मनिर्भरतायै च । तेनैव कारणेन स्यात् नैकेषु सम्प्रदायेषु पारायणस्य आज्ञा ।

३.३

भागवताध्ययनेन दृढा बौद्धिकात्मनिर्भरता ॥

“ विद्यावतां भागवते परीक्षा ”³⁴ इति लोकोक्त्या विद्यावतां भागवते परीक्षा भवति । अपि च तेन परीक्षणेन तद्गतज्ञानस्यापि दृढता भवति । इति विश्वासः प्राचिनकालादेव आसीत् ।

दशमशताब्द्याः अनन्तरम् अस्य विश्वासस्य पुष्टिः भवति । तत्र च कारणमस्ति श्रीमतः बोपदेवस्य भागवतोपरि रचिता ग्रन्थावलिः, श्रीमतः श्रीधराचार्यस्य भावार्थदीपिकाटीका तः आरभ्य औद्भवसंप्रदाये³⁵ श्रीभगवत्प्रसादाचार्येण विरचिता भक्तमनोरञ्जनीटीका पर्यन्तं प्रचलमाना इयं ज्ञानपरम्परा अविच्छिन्ना दृश्यते ।

अनेनैव ज्ञायते यत् श्रीमद्भागवतमहापुराणस्य विशेषतः गाम्भीर्येण अध्ययनं जातम् । “ जाते च अध्ययने किं वा ज्ञानफलं न प्राप्यते ? ” अवश्यं प्राप्यते । अपि च केवलं भावार्थाध्ययनेनापि ज्ञानरूपं फलं प्राप्यते इति समाजे दृश्यते । प्राप्ते च ज्ञाने बौद्धिकात्मनिर्भरता स्वयं स्फुरिता भवति ।

३.४

भागवतपाकेन पक्वा बौद्धिकात्मनिर्भरतायाः माधुर्यम् ॥

पूर्वोक्तेषु बिन्दुषु इदं स्पष्टं भवति यत् येन / यया श्रवणं कृतम्, मननं कृतम्, निदिध्यासं कृतं तेन / तया अवश्यम् ज्ञानरूपं फलं प्राप्तम् वर्तते । किं चात्र विवेचनीयं भागवतः श्रीकृष्णस्य साक्षात् वाङ्मय स्वरूपविषये ; कृतेन स्पत्येनापि प्रयत्नेन परमकारुणिकः भगवान् श्रीकृष्णः प्रीतः सन् दर्शनं कारयति ।

अनेनैव सत्यज्ञानेन सः जनः तृप्तः भवति । अपि च परमसत्यज्ञानेन सः बौद्धिकात्मनिर्भरो भवति । एवं चोक्ताः³⁶ सप्तफलसिद्धयः तस्य कृते स्वाभाविकी भवति ।

४ ॥ उपसंहृतिः ॥

शोधपत्रेणानेनैदं सिद्धयति यत् - - -

- ✓ सत्योपासनायै ज्ञानोपसनायै श्रीमद्भागवतमहापुराणप्रेरितः संकल्पितश्चायं मार्गः बौद्धिकात्मनिर्भरतायाः मार्ग एव।
- ✓ श्रीमद्भागवतमहापुराणे वर्तमाना ज्ञानोपासनायाः बौद्धिकात्मनिर्भरतायाः संकल्पना सुस्पष्टतया दृगोचरी भूता जायते ।
- ✓ अद्यापि वर्तमानस्थितौ श्रीमद्भागवतमहापुराणमाध्यमेन तदुपासकमाध्यमेन च बौद्धिकात्मनिर्भरतायाः प्रचारः प्रसारश्च सर्वत्र जायते इति सिध्यति ।

¹⁸ श्रीमद्भागवतपुराणम् – स्कन्ध १

¹⁹ श्रीमद्भागवतपुराणम् – स्कन्ध ९ / अध्याय – १८, १९

²⁰ श्रीमद्भागवतपुराणम् – स्कन्ध ९ / अध्याय – ४, ५

²¹ श्रीमद्भागवतपुराणम् – स्कन्ध ९ / अध्याय – ४

²² श्रीमद्भागवतपुराणम् – स्कन्ध ८ / अध्याय – १५-२३

²³ श्रीमद्भागवतपुराणम् – स्कन्ध ४ / अध्याय – १५-२४

²⁴ श्रीमद्भागवतपुराणम् – स्कन्ध ६ / अध्याय – ९, १७

²⁵ श्रीमद्भागवतपुराणम् – स्कन्ध ५ / अध्याय – १

²⁶ श्रीमद्भागवतपुराणम् – स्कन्ध ३ / अध्याय – २१-२३

²⁷ श्रीमद्भागवतपुराणम् – स्कन्ध ६ / अध्याय – १०

²⁸ श्रीमद्भागवतपुराणम् – स्कन्ध ३ / अध्याय – २२, २३

²⁹ श्रीमद्भागवतपुराणम् – स्कन्ध १ / अध्याय – ८

³⁰ श्रीमद्भागवतपुराणम् – स्कन्ध ४ / अध्याय – १-७

³¹ श्रीमद्भागवतपुराणम् – स्कन्ध ३ / अध्याय – १४

³² श्रीमद्भागवतपुराणम् – स्कन्ध ८ / अध्याय – १६

³³ प्रचलिता उक्तिः ॥

³⁴ प्रचलिता उक्तिः ॥

³⁵ स्वामिनारायणसंप्रदायः ॥

³⁶ पूर्वतने बिन्दौ (बिन्दुक्रमः – २) प्रतिपादिताः सप्तफलसिद्धयः ॥

